

Nr 132.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av en i Genève den 11 oktober 1933 undertecknad internationell konvention för undertryckande av handeln med myndiga kvinnor; given Stockholms slott den 16 februari 1934.

Under åberopande av bilagda i statsrådet förda protokoll samt med överlämnande av texten till en i Genève den 11 oktober 1933 undertecknad internationell konvention för undertryckande av handeln med myndiga kvinnor vill Kungl. Maj:t härmed äska riksdagens godkännande av denna konvention.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Rickard Sandler.

Internationell konvention för undertryckande av handeln med myndiga kvinnor.

(Översättning.)

Convention internationale relative à la Répression de la Traite des Femmes majeures.

International Convention for the Suppression of the Traffic in Women of full Age.

Internationell konvention för undertryckande av handeln med myndiga kvinnor.

(De fördragsslutande parternas namn.)

Désireux d'assurer d'une manière plus complète la répression de la traite des femmes et des enfants;

Ayant pris connaissance des recommandations contenues dans le rapport au Conseil de la Société des Nations par le Comité de la traite des femmes et des enfants sur les travaux de sa douzième session;

Ayant décidé de compléter, par une convention nouvelle, l'Arrangement du 18 mai 1904 et les Conventions du 4 mai 1910 et du 30 septembre 1921, relatifs à la répression de la traite des femmes et des enfants,

Ont désigné à cet effet pour leurs plénipotentiaires:

Lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs reconnus en

Being anxious to secure more completely the suppression of the traffic in women and children;

Having taken note of the recommendations contained in the Report to the Council of the League of Nations by the Traffic in Women and Children Committee on the work of its twelfth session;

Having decided to complete by a new Convention the Agreement of May 18th, 1904, and the Conventions of May 4th, 1910, and September 30th, 1921, relating to the suppression of the traffic in women and children,

Have appointed for this purpose as their Plenipotentiaries:

Who, having communicated their full powers, found in good and due

vilka önska på ett fullkomligare sätt säkerställa undertryckandet av handeln med kvinnor och barn;

vilka tagit del av de rekommendationer, som ingå i den rapport kommittén för frågor rörande handeln med kvinnor och barn avgivit till Nationernas förbunds råd rörande sin verksamhet under sitt tolfte sammanträde;

och vilka beslutat att med en ny konvention komplettera överenskommelsen den 18 maj 1904 och konventionerna den 4 maj 1910 och den 30 september 1921 angående undertryckande av handeln med kvinnor och barn;

hava i sådant syfte till sina fullmäktige utsett:

vilka efter att hava givit varandra del av sina i god och behörig ordning

bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Doit être puni quiconque, pour satisfaire les passions d'autrui, a embauché, entraîné ou détourné, même avec son consentement, une femme ou fille majeure en vue de la débauche dans un autre pays, alors même que les divers actes qui sont les éléments constitutifs de l'infraction auraient été accomplis dans des pays différents.

La tentative est également punissable. Il en est de même, dans les limites légales, des actes préparatoires.

Au sens du présent article, l'expression «pays» comprend les colonies et protectorats de la Haute Partie contractante intéressée, ainsi que les territoires sous sa suzeraineté et ceux pour lesquels un mandat lui a été confié.

Article 2.

Les Hautes Parties contractantes dont la législation ne sera pas, dès à présent, suffisante pour réprimer les infractions prévues par l'article précédent s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour que ces infractions soient punies suivant leur gravité.

Article 3.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à se communiquer au sujet

form, have agreed as follows:

Article 1.

Whoever, in order to gratify the passions of another person, has procured, enticed or led away, even with her consent, a woman or girl of full age for immoral purposes to be carried out in another country, shall be punished, notwithstanding that the various acts constituting the offence may have been committed in different countries.

Attempted offences, and, within the legal limits, acts preparatory to the offences in question, shall also be punishable.

For the purposes of the present Article, the term "country" includes the colonies and protectorates of the High Contracting Party concerned, as well as territories under his suzerainty and territories for which a mandate has been entrusted to him.

Article 2.

The High Contracting Parties whose laws are at present inadequate to deal with the offences specified in the preceding Article agree to take the necessary steps to ensure that these offences shall be punished in accordance with their gravity.

Article 3.

The High Contracting Parties undertake to communicate to each other in

befunna fullmakter översenskommit om följande bestämmelser:

Art. 1.

Underkastad straff är envar, som för att tillfredsställa andras lidelser värvar, bortför eller förleder myndig kvinna även om det sker med hennes samtycke för hennes nyttjande i otuktigt syfte i annat land och även då de särskilda handlingar, som grundläggas gärningens egenkap av brott, utförts i skilda länder.

Försök är även straffbart. Detsamma gäller, inom de i lag angivna gränserna, förberedande handlingar.

I uttrycket »land» innefattas i denna artikel ifrågakommande höga fördragsslutande parts kolonier och protektorat även som områden under dess överhöghet eller mandat.

Art. 2.

De av de höga fördragsslutande parterna, enligt vilkas lagstiftning straff icke för närvarande stadgas för gärningar, som avses i föregående artikel, förbinda sig att vidtaga erforderliga åtgärder för att de må bli belagda med straff svarande mot deras allvarliga beskaffenhet.

Art. 3.

De höga fördragsslutande parterna förbinda sig att beträffande envar

de tout individu de l'un ou l'autre sexe qui aura commis ou tenté de commettre l'une des infractions visées par la présente Convention, ou par les Conventions de 1910 et 1921, relatives à la répression de la traite des femmes et des enfants, si les éléments constitutifs de l'infraction ont été ou devaient être réalisés dans des pays différents, les informations suivantes (ou des informations analogues que permettent de fournir les lois et règlements intérieurs):

a) Les jugements de condamnation avec toutes autres informations utiles qui pourraient être obtenues sur le délinquant, par exemple sur son état civil, son signalement, ses empreintes digitales, sa photographie, son dossier de police, sa manière d'opérer, etc.;

b) L'indication des mesures de refoulement ou d'expulsion dont il aurait été l'objet.

Ces documents et informations seront envoyés directement et sans délai aux autorités des pays intéressés dans chaque cas particulier par les autorités désignées conformément à l'article premier de l'Arrangement conclu à Paris le 18 mai 1904. Cet envoi aura lieu, autant qu'il est possible, dans tous les cas de constatation de l'infraction, de condamnation, de refoulement ou d'expulsion.

regard to any person of either sex who has committed or attempted to commit any of the offences referred to in the present Convention or in the Conventions of 1910 and 1921 on the Suppression of the Traffic in Women and Children, the various constituent acts of which were, or were to have been, accomplished in different countries, the following information (or similar information which it may be possible to supply under the laws and regulations of the country concerned);

a) Records of convictions, together with any useful and available information with regard to the offender, such as his civil status, description, finger-prints, photograph and police record, his methods of operation, etc.;

b) Particulars of any measures of refusal of admission or of expulsion which may have been applied to him.

These documents and information shall be sent direct and without delay to the authorities of the countries concerned in each particular case by the authorities named in Article 1 of the Agreement concluded in Paris on May 18th, 1904, and, if possible, in all cases when the offence, conviction, refusal of admission or expulsion has been duly established.

man eller kvinna, som begått eller försökt begå sådant brott, som avses i denna eller i de åren 1910 och 1921 avslutade konventionerna angående undertryckande av handeln med kvinnor och barn, under förutsättning att de handlingar, som grundlägga gärningens egenkap av brott, utförts i skilda länder, giva varandra del av följande uppgifter — eller av de liknande uppgifter som enligt gällande lagar och föreskrifter kunna meddelas — nämligen:

a) domstolsutslag tillika med de uppgifter, som kunna vara av nytta och som må vara möjliga att erhålla rörande gärningsmannen, såsom angående hans civilstånd, signalement, fingeravtryck, fotografi, polis-dossier, sätt att förfara o. s. v.;

b) uppgift om de avvisnings- eller utvisningsåtgärder, vilka han varit underkastad.

Dessa handlingar och uppgifter skola av de myndigheter, som för sådant ändamål utsetts jämlikt art. 1 i den i Paris den 18 maj 1904 avslutade överenskommelsen i varje särskilt fall direkt och utan uppskov tillställas myndigheterna i de länder, som saken angår. Så skall såvitt möjligt ske i alla fall då fråga är om fastställande av brott, om dom, avvissning eller utvisning.

Article 4.

S'il s'élève entre les Hautes Parties contractantes un différend quelconque relatif à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention ou des Conventions de 1910 et 1921, et si ce différend n'a pu être résolu de façon satisfaisante par voie diplomatique, il sera réglé conformément aux dispositions en vigueur entre les parties concernant le règlement des différends internationaux.

Article 4.

If there should arise between the High Contracting Parties a dispute of any kind relating to the interpretation or application of the present Convention or of the Conventions of 1910 and 1921, and if such dispute cannot be satisfactorily settled by diplomacy, it shall be settled in accordance with any applicable agreements in force between the Parties providing for the settlement of international disputes.

Art. 4.

Uppkommer mellan de höga fördragsslutande parterna tvist av vilken beskaffenhet det vara må angående tolkningen eller tillämpningen av denna konvention eller av de åren 1910 och 1921 avslutade konventionerna och har denna tvist icke på diplomatisk väg kunnat biläggas på ett tillfredsställande sätt, skall den avgöras i enlighet med de bestämmelser, som äro gällande mellan parterna beträffande avgörande av internationella tvister.

Au cas où de telles dispositions n'existeraient pas entre les parties au différend, elles le soumettront à une procédure arbitrale ou judiciaire. A défaut d'un accord sur le choix d'un autre tribunal, elles soumettront le différend, à la requête de l'une d'elles, à la Cour permanente de Justice internationale, si elles sont toutes parties au Protocole du 16 décembre 1920, relatif au Statut de ladite Cour, et, si elles n'y sont pas toutes parties, à un tribunal d'arbitrage constitué conformément à la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

In case there is no such agreement in force between the Parties, the dispute shall be referred to arbitration or judicial settlement. In the absence of agreement on the choice of another tribunal, the dispute shall, at the request of any one of the Parties, be referred to the Permanent Court of International Justice, if all the Parties to the dispute are Parties to the Protocol of December 16th, 1920, relating to the Statute of that Court, and, if any of the Parties to the dispute is not a Party to the Protocol of December 16th, 1920, to an arbitral tribunal constituted in accordance with the Hague Convention of October 18th, 1907, for the Pacific Settlement of International Disputes.

Skulle dylika bestämmelser icke vara gällande mellan parterna i tvisten, skola de under iakttagande envar av sina grundlagar, underkasta tvisten ett skiljedoms- eller domstolsförfarande. I händelse parterna icke enas om val av annan domstol, skall tvisten, därest samtliga äro fördragsslutande parter i protokollet av den 16 december 1920 angående den fasta mellanfolkliga domstolen, underställas denna domstol, och i annat fall en skiljedomsstol, sammansatt i enlighet med den i Haag den 18 oktober 1907 avslutade konventionen om avgörande på fredlig väg av internationella tvister.

Article 5.

La présente Convention, dont les textes fran-

Article 5.

The present Convention, of which the English

Art. 5.

Denna konvention, vars franska och engelska tex-

çais et anglais feront également foi, portera la date de ce jour et sera, jusqu'au 1er avril 1934, ouverte à la signature de tout Membre de la Société des Nations ou de tout Etat non membre qui s'est fait représenter à la Conférence qui a élaboré la présente Convention, ou auquel le Conseil de la Société des Nations aura communiqué copie de la présente Convention à cet effet.

Article 6.

La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera le dépôt à tous les Membres de la Société, ainsi qu'aux Etats non membres visés à l'article précédent.

Article 7.

A dater du 1er avril 1934, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre visé à l'article 5 pourra adhérer à la présente Convention.

Les instruments d'adhésion seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera le dépôt à tous les Membres de la Société, ainsi qu'aux Etats non membres visés audit article.

and French texts are both authoritative, shall bear this day's date, and shall until April 1st, 1934, be open for signature on behalf of any Member of the League of Nations, or of any non-member State which was represented at the Conference which drew up this Convention or to which the Council of the League of Nations shall have communicated a copy of the Convention for this purpose.

Article 6.

The present Convention shall be ratified. The instruments of ratification shall be transmitted to the Secretary-General of the League of Nations, who shall notify their receipt to all Members of the League and to the non-member States referred to in the preceding Article.

Article 7.

As from April 1st, 1934, the present Convention may be acceded to on behalf of any Member of the League of Nations or any non-member State mentioned in Article 5.

The instruments of accession shall be transmitted to the Secretary-General of the League of Nations, who shall notify their receipt to all the Members of the League and to the non-member States mentioned in that Article.

ter äga lika vitsord, skall bära denna dags datum och må intill den 1 april 1934 undertecknas av envar medlem av Nationernas förbund och envar utanför förbundet stående stat, som låtit sig företräda vid den konferens, vid vilken denna konvention utarbetats, eller som av Nationernas förbunds råd för sådant ändamål tillställts en avskrift av konventionen.

Art. 6.

Denna konvention skall ratificeras. Ratifikationsinstrumenten skola överlämnas till Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken det åligger att om deponeringen av instrumentet underrätta samtliga medlemmar av förbundet ävensom de i föregående artikel avsedda stater, som icke äro medlemmar därav.

Art. 7.

Från och med den 1 april 1934 kan envar medlem av Nationernas förbund och envar i artikel 5 avsedd utanför förbundet stående stat ansluta sig till konventionen.

Den urkund, genom vilken anslutning tillkännages, skall överlämnas till Nationernas förbunds generalsekreterare, vilken det åligger att om deponeringen av densamma underrätta samtliga medlemmar av förbundet ävensom de i föregående artikel avsedda stater, som icke äro medlemmar därav.

Article 8.

La présente Convention entrera en vigueur soixante jours après que le Secrétaire général de la Société des Nations aura reçu deux ratifications ou adhésions.

Elle sera enregistrée par le Secrétaire général le jour de son entrée en vigueur.

Les ratifications ou adhésions ultérieures prendront effet à l'expiration d'un délai de soixante jours, à partir du jour de leur réception par le Secrétaire général.

Article 9.

La présente Convention pourra être dénoncée par une notification adressée au Secrétaire général de la Société des Nations. Cette dénonciation prendra effet un an après sa réception et seulement à l'égard de la Haute Partie contractante qui l'aura notifiée.

Article 10.

Toute Haute Partie contractante pourra déclarer au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, qu'en acceptant la présente Convention, elle n'assume aucune obligation pour l'ensemble ou une partie de ses colonies, protectorats, territoires

Article 8.

The present Convention shall come into force sixty days after the Secretary-General of the League of Nations has received two ratifications or accessions.

It shall be registered by the Secretary-General on the day of its entry into force.

Subsequent ratifications or accessions shall take effect at the end of sixty days after their receipt by the Secretary-General.

Article 9.

The present Convention may be denounced by notification addressed to the Secretary-General of the League of Nations. Such denunciation shall take effect one year after its receipt, but only in relation to the High Contracting Party who has notified it.

Article 10.

Any High Contracting Party may, at the time of signature, ratification or accession, declare that, in accepting the present Convention, he does not assume any obligation in respect of all or any of his colonies, protectorates, oversea territories, territories under his su-

Art. 8.

Denna konvention träder i kraft å sextionde dagen efter det Nationernas förbunds generalsekreterare erhållit två ratifikations- eller anslutningsurkunder.

Konventionen skall å dagen för dess ikraftträdande, inregistreras av Nationernas förbunds generalsekreterare.

Ratifikation eller anslutning, som därefter sker, äger verkan efter utgången av sextionde dagen räknat från och med den dag å vilken densamma delgivits Nationernas förbunds generalsekreterare.

Art. 9.

Denna konvention må uppsägas genom ett tillkännagivande som skall ställas till Nationernas förbunds generalsekreterare. Konventionen upphör att gälla ett år från den dag då tillkännagivandet om uppsägningen kommit Nationernas förbunds generalsekreterare tillhanda och uppsägningen äger verkan endast med avseende å denna höga fördragsslutande part.

Art. 10.

Envar av de höga fördragsslutande parterna äger vid det tillfälle under tecknande, ratifikation eller anslutning sker förklara, att parten därigenom icke avser att iklåda sig någon förbindelse beträffande samtliga eller vissa angivna av sina kolonier, protektorat,

d'outre-mer, territoires placés sous sa suzeraineté ou territoires pour lesquels un mandat lui a été confié.

Toute Haute Partie contractante pourra ultérieurement déclarer au Secrétaire général de la Société des Nations que la présente Convention s'applique à l'ensemble ou à une partie des territoires qui auront fait l'objet d'une déclaration aux termes de l'alinéa précédent. Ladite déclaration prendra effet soixante jours après sa réception.

Toute Haute Partie contractante pourra, à tout moment, retirer en tout ou en partie la déclaration visée à l'alinéa 2. Dans ce cas, cette déclaration de retrait aura effet un an après sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Le Secrétaire général communiquera à tous les Membres de la Société des Nations, ainsi qu'aux Etats non membres visés à l'article 5, les dénonciations prévues à l'article 9 et les déclarations reçues en vertu du présent article.

Malgré la déclaration faite en vertu de l'alinéa premier du présent article, l'alinéa 3 de l'article 1er reste applicable.

zerainty, or territories for which a mandate has been entrusted to him.

Any High Contracting Party may subsequently declare to the Secretary-General of the League of Nations that the present Convention is to apply to all or any of the territories which have been made the subject of a declaration under the preceding paragraph. The said declaration shall take effect sixty days after its receipt.

Any High Contracting Party may at any moment withdraw, in whole or in part, any declaration made under the second paragraph of this Article. Such withdrawal will take effect one year after its receipt by the Secretary-General of the League of Nations.

The Secretary-General shall communicate to all the Members of the League, and to the non-member States mentioned in Article 5, the denunciations referred to in Article 9, and the declarations received under the present Article.

Notwithstanding any declaration made under the first paragraph of the present Article, the third paragraph of Article 1 remains applicable.

transmarina territorier eller territorier under dess överhöghet eller mandat.

Envar av de höga fördragsslutande staterna äger senare avlåta en förklaring till Nationernas förbunds generalsekretärare därom, att denna konvention kommer att tillämpas beträffande samtliga eller vissa angivna av dess områden, i fråga om vilka sådan förklaring avgivits, som avses i föregående stycke. Förklaring, varom här är fråga, äger verkan från och med sextionde dagen räknat från den dag, då densamma kom generalsekretären tillhanda.

Envar av de höga fördragsslutande staterna äger när som helst helt eller delvis återkalla sådan förklaring, som avses i andra stycket. Har så skett, inträder verkan härav ett år efter det återkallelsen kommit Nationernas förbunds generalsekretärare tillhanda.

Generalsekretären åligger att underrätta medlemmarna av Nationernas förbund ävensom de i artikel 5 avsedda staterna, som icke äro medlemmar därav, då uppsägning enligt artikel 9 skett eller då han mottagit sådan förklaring som avses i denna artikel.

Utän hinder av att sådan förklaring avgivits, som avses i första stycket av denna artikel, skall tredje stycket av denna artikel fortfarande äga tillämpning.

En foi de quoi les plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le onze octobre mil neuf cent trente-trois, en un seul exemplaire, qui sera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations et dont les copies certifiées conformes seront remises à tous les Membres de la Société des Nations et aux États non membres visés à l'article 5.

In faith whereof the above-mentioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

Done at Geneva, the eleventh day of October, one thousand nine hundred and thirtythree, in a single copy, which shall remain deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations, and certified true copies of which shall be delivered to all the Members of the League and to the non-member States referred to in Article 5.

Till bekräftande härav hava ovan angivna befullmäktigade ombud under-tecknat denna konvention.

Som skedde i Genève den 11 oktober 1933 i ett exemplar vilket skall deponeras i Nationernas förbunds sekretariats arkiv och varav bestyrkt avskrift skall tillställas samtliga medlemmar av Nationernas förbund och samtliga utanför förbundet stående stater, som avses i artikel 5.

(Namnunderskrifter)

*Utdrag av protokoll över utrikesdepartementsärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrå-
rådet å Stockholms slott den 16 februari 1934.*

N ä r v a r a n d e:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, SCHLYTER, WIGFORSS, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anför ministern för utrikes ärendena:

»Av ombud för Sverige, Albanien, Belgien, den fria staden Danzig, Kina, Frankrike, Grekland, Lithauen, Nederländerna med Nederländska Indien, Surinam och Curaçao, Panama, Polen, Portugal, Spanien, Storbritannien och Norra Irland ävensom samtliga delar av Brittiska riket, som icke äro självständiga medlemmar av Nationernas förbund, Australien och Sydafrikanska Unionen, Tjeckoslovakien, Tyskland och Österrike undertecknades den 11 oktober 1933 i Genève en internationell konvention för undertryckande av handeln med myndiga kvinnor.

Genom denna konvention, som nära ansluter sig till den i Paris den 18 maj 1904 avslutade överenskommelsen om åtgärder emot den s. k. vita slavhandeln, den likaledes i Paris den 4 maj 1910 avslutade internationella konventionen angående bekämpande av den vita slavhandeln och den i Genève den 30 september 1921 avslutade internationella konventionen för undertryckande av handeln med kvinnor och barn, i vilka överenskommelser Sverige är fördragsslutande part, har åsyftats att i vissa delar komplettera bestämmelserna i dessa konventioner.

Genom nu nämnda tidigare avslutade konventioner ha de fördragsslutande parterna förbundit sig att, i den mån så ej redan skett, stadga straff för vissa gärningar hänförliga till området för den s. k. vita slavhandeln ävensom för försök till sådana gärningar och, inom de i lag angivna gränserna, för förberedande handlingar. Ifrågavarande gärningar äro angivna i artiklarna 1 och 2 i 1910 års konvention och i artikel 2 i 1921 års konvention. Brottet enligt artikel 1 i 1910 års konvention består i värvande, bortförande eller förledande av omyndig kvinna för hennes nyttjande till otukt med annan. Enligt artikel 2 i 1921 års konvention skall under brottet inbegripas jämväl enahanda förfarande med barn av manligt kön. Artikel 2 i 1910 års konvention avser värvande, bortförande eller förledande av myndig kvinna i enahanda syfte. Förutsättnin-

gen för att gärningen i detta fall skall vara straffbar är dock att vissa tvångsmedel eller svek kommit till användning. Enligt artikel 5 i 1921 års konvention avses med 'omyndig kvinna' kvinna under tjuguetå års ålder och 'med myndig kvinna' kvinna, som uppnått denna ålder.

Enligt artiklarna 1 och 2 i den nu undertecknade konventionen av den 11 oktober 1933 förbinda sig de fördragsslutande parterna att, i den mån så ej redan skett, stadga straff för den som för att tillfredsställa andras lidelser värvar, bortför eller förleder myndig kvinna även om det sker med hennes samtycke för hennes nyttjande i otuktigt syfte i annat land. Försök är även straffbart och detsamma gäller, inom de i lag angivna gränserna, förberedande handlingar.

Sedan de två konventionerna av 1910 och 1921 för Sveriges del undertecknats, uppkom spørgsmålet vilka åtgärder av legislativ natur som kunde finnas erforderliga för möjliggörande av dessas ratificering. Vid anmälan av denna fråga i statsrådet den 21 augusti 1924 uttalade dåvarande chefen för justitiedepartementet, statsrådet Ekeberg, att de i artiklarna 1 och 2 i 1910 års konvention samt i artikel 2 i 1921 års konvention avsedda brotten syntes vara straffbara enligt 18 kap. 11 § strafflagen, i den mån straff icke följde redan enligt 15 kap. 17 eller 18 §§ samma lag. Då emellertid även försök till sådana brott enligt art. 3 i 1921 års konvention skulle beläggas med straff, ansåg han förstnämnda lagrum böra kompletteras med stadgande om straff för den som för egen vinning gjorde försök till främjande av otukt mellan andra. Sedan lagrådet i utlåtande över upprättat förslag till lagändring i denna riktning ifrågasatt huruvida icke lagrummet redan utan ändring praktiskt taget i allt väsentligt täckte även försöksbrotten, fann sig den 12 december 1924 dåvarande chefen för justitiedepartementet, statsrådet Nothin, vid anmälan i statsrådet av lagrådets utlåtande kunna avstå från att föreslå någon ändring i strafflagen; och genom proposition samma dag (nr 4) äskade Kungl. Maj:t allenast riksdagens godkännande av konventionerna. Genom skrivelse den 4 mars 1925 (nr 57) lämnade riksdagen sitt bifall till propositionen, varefter konventionerna ratificerades av Kungl. Maj:t den 27 mars 1925.

Såsom framgår av vad här förut anförts, innebära artiklarna 1 och 2 i 1933 års konvention att de särskilda förutsättningar för straffbarhet angående tvång och svek som i de äldre konventionerna uppställts i fråga om brott mot myndig kvinna skola bortfalla. I överensstämmelse med den ståndpunkt, som statsmakterna intagit vid behandlingen av 1910 och 1921 års konventioner i fråga om däri beskrivna brottstyper, läser för en ratificering av nu föreliggande konvention någon lagändring icke vara erforderlig. I 18 kap. 11 § strafflagen, vilket lagrum, såsom förut anmärkts, ansetts täcka de äldre konventionernas stadganden i ämnet, straffas nämligen kopplerdeliktet oavsett om det riktar sig mot omyndig eller myndig person.

Beträffande innehållet i återstående artiklar i konventionen torde blott följande påkalla ett omnämnande.

Genom artikel 3 förbinda sig de fördragsslutande parterna att med-

delar varandra uppgifter angående brott, som avses i konventionen samt i 1910 och 1921 års konventioner. Innehållet i denna artikel synes icke böra föranleda någon erinran.

Genom artikel 4 förbinda sig de fördragsslutande staterna att till internationellt skiljedoms- eller domstolsförfarande hänskjuta tvist angående tolkningen eller tillämpningen av konventionen. Icke heller denna artikel, vars innehåll överensstämmer med bestämmelserna i åtskilliga av Sverige tidigare ingångna överenskommelser, läser föranleda någon erinran.

Då konventionens innehåll sålunda läser få anses överensstämma med svensk lag och Sverige icke torde böra undandraga sig att lämna sin medverkan till de nu ifrågavarande ytterligare åtgärderna, avseende undertryckandet genom internationell samverkan av olika former av den s. k. vita slavhandeln, tillstyrker jag ratificering av konventionen. Densamma torde emellertid med hänsyn till sitt innehåll dessförinnan böra underställas riksdagen för godkännande.»

Ministern uppläser härafter ifrågavarande i Genève den 11 oktober 1933 under tecknade internationella konvention för undertryckande av handeln med myndiga kvinnor samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition äska riksdagens godkännande av densamma.

Till vad ministern under ovanstående punkt anför, däruti övriga statsrådsledamöter förena sig, behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall.

Ur protokollet:
Adolf Croneborg.